

แนวทาง
การแก้ปัญหา
ความรุนแรง
ในสถานศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

แนวทางการแก้ปัญหาความรุนแรง ในสถานศึกษา

โดย

คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจ
ด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหความรุนแรงในสถานศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

๓๗๐.๑๑๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ส ๖๙๑ น แนวทางการแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา
๒๘ หน้า
๑. ความรุนแรง--การศึกษา
๒. การศึกษา-ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน
๓. ชื่อเรื่อง

แนวทางการแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับปีที่ ๒/๒๕๕๖
จำนวนพิมพ์ ๒,๐๐๐ เล่ม
ผู้จัดพิมพ์เผยแพร่ สำนักงานมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
๙๙/๒๐ ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
Website: <http://www.onec.go.th>
พิมพ์ที่ บริษัทพริกหวานกราฟิก จำกัด
๙๐/๖ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๓๔/๑
ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงอรุณอมรินทร์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐
โทร. ๐-๒๔๒๔-๓๒๔๙, ๐-๒๔๒๔-๓๒๕๒
โทรสาร ๐-๒๔๒๔-๓๒๔๙, ๐-๒๔๒๔-๓๒๕๒

คำนำ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษา เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาด้านต่าง ๆ รวมทั้งพิจารณาสถานการณ์ทางการศึกษาเฉพาะด้าน เพื่อให้การดำเนินงานของสภาการศึกษามีประสิทธิภาพ สามารถผลักดัน นโยบาย แผน สู่การปฏิบัติได้อย่างบังเกิดผล คณะกรรมการสภาการศึกษา เฉพาะกิจด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา ได้รับการแต่งตั้งขึ้นเป็นคณะที่ ๑๑ จาก ๑๒ คณะ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา เสนอความเห็น หรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนานโยบาย แผน และ ยุทธศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทและการใช้กำลังประทุษร้าย ระหว่างนักเรียนนักศึกษาในและต่างสถานศึกษา สถาบัน และมหาวิทยาลัย เดียวกัน

คณะกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจด้านการสร้างระบบ เพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา ได้ตระหนักถึงปัญหาความรุนแรง ที่เกิดขึ้น จึงได้ร่วมกันประชุม ระดมความคิดโดยเร่งด่วน จำนวน ๔ ครั้ง ในระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยได้ร่วมกัน ศึกษาหาข้อมูลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่างๆ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะ แนวทางการแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา เพื่อจัดทำ “แนวทางการแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา” ฉบับนี้ขึ้น ซึ่งสภาการศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วในคราวประชุมสภาการศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่อังคารที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนที่รับผิดชอบจัดการศึกษาสายอาชีวศึกษา ได้รับมอบแนวทาง
ดังกล่าวไปดำเนินการสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมต่อไป

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ขอขอบคุณนายสมบัติ อุทัยสง่าง
ประธานคณะกรรมการฯ ผู้แทนหน่วยงาน และคณะกรรมการทุกท่าน
ที่ได้ร่วมประชุมระดมพลังความคิด และให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าต่อการ
แก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา และเป็นกำลังสำคัญในการดำเนินงาน
ตามมาตรการใน “แนวทางการแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา” ต่อไป

(นางสาวศศิธรา พิชัยชาญณรงค์)
เลขาธิการสภาการศึกษา

คำนำ

ปัญหานักเรียนนักศึกษาทยอยกบฏรวมทำร้ายเพราะไม่พอใจฝ่ายตรงข้ามด้วยเหตุผลเพียงเล็กน้อย แต่รุนแรงถึงขั้นใช้อาวุธร้ายแรงมาประหารชีวิตประหาร ทั้งมีด ปืน และระเบิด จนทำให้การก่อเหตุแต่ละครั้งมีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตครั้งละหลาย ๆ คน โดยที่ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมืองและสำนึกในบาปบุญคุณโทษ ได้สร้างความสูญเสียทั้งเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติเป็นอเนกอนันต์ ได้ทำลายระบบคุณธรรม จริยธรรม และนำมาซึ่งความเศร้าโศกปวดร้าวทางจิตใจให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองที่ต้องสูญเสียบุตรธิดาอันเป็นที่รัก ทั้งๆ ที่เยาวชนเหล่านี้จะต้องเป็นพลังสำคัญในการสร้างครอบครัวและสร้างสังคมประเทศชาติในอนาคต การก่อเหตุร้ายแต่ละครั้งยังทำลายทรัพย์สินต่างๆ ทั้งที่เป็นของรัฐและประชาชนเป็นอันมาก โดยหากคนรับผิดชอบไม่ได้ และที่สำคัญคือ รัฐยังต้องใช้งบประมาณและบุคลากรจำนวนมากในการเยียวยารักษาผู้กระทำผิดให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีอีก ปัญหานักเรียนนักศึกษาทยอยกบฏรวมทำร้ายกัน จึงเป็นปัญหาสังคมที่วิกฤติที่รัฐจะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขโดยด่วน

คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหามารยาทในสถานศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำแนวทางการแก้ปัญหามารยาทในสถานศึกษานี้ขึ้น เพื่อเสนอต่อสภาการศึกษา ซึ่งสภาการศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้รับมอบ “แนวทางการแก้ปัญหามารยาทในสถานศึกษา” นี้ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมต่อไป

กระผม ในฐานะประธานคณะกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจ
ด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหามลพิษในสถานศึกษา ขอขอบคุณ
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา คณะอนุกรรมการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
ทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำแนวทางการแก้ปัญหามลพิษ
ในสถานศึกษาในครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางและมาตรการ
ที่นำเสนอนี้ จะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

(นายสมบัติ อุทัยสง)

ประธานคณะกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจ
ด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหามลพิษในสถานศึกษา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
๑. ความเป็นมา	๑
๒. สภาพปัจจุบันและปัญหา	๑
๓. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ	๗
๓.๑ มาตรการหลัก	๗
๓.๒ มาตรการเสริม	๑๐
๓.๒.๑ พัฒนาหลักสูตรลูกเสืออาสาชีวิตให้มีความเข้มข้น	๑๐
๓.๒.๒ ให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาสังคม	๑๑
๓.๒.๓ จัดตั้งกลไกการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ระหว่างสถาบัน	๑๑
๓.๒.๔ โครงการ “สุภาพบุรุษอาสาชีวิต”	๑๒
๓.๒.๕ โครงการขอความสนับสนุนจากภาควิชาชีพ และภาคเอกชน	๑๕
ภาคผนวก	
คำสั่งสภาการศึกษา ที่ ๑/๒๕๕๕	๒๑

๑๑

ปัญหานักเรียนนักศึกษา
ทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกัน
เป็นวิกฤตปัญหาในสังคมไทย
ที่ส่งผลกระทบต่อหลาย ๆ ฝ่าย
ในสังคมไทย

๑๑

แนวทางการแก้ปัญหาความรุนแรง ในสถานศึกษา

๑. ความเป็นมา

การประชุมสภาการศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษาขึ้น โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนานโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทและการใช้กำลัง ประทุษร้ายระหว่างนักเรียนนักศึกษาในและต่างสถานศึกษา สถาบัน และมหาวิทยาลัยเดียวกัน รวมทั้งการนำนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ (ปรากฏตามสำเนาคำสั่งที่แนบ)

๒. สภาพปัจจุบันและปัญหา

ปัญหานักเรียนนักศึกษาทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกัน ดังปรากฏเป็นข่าวในสื่อสารมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสารทางสังคม (Social media) เป็นวิกฤตปัญหาในสังคมไทยที่ส่งผลกระทบต่อหลายฝ่าย ฝ่ายในสังคมไทย สร้างความปวดร้าวทางจิตใจของพ่อแม่ผู้ปกครอง ทั้งผู้กระทำ

และผู้ถูกกระทำ ต้องสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน สูญเสียอนาคตอันสดใส ทั้งๆ ที่บุคคลเหล่านี้ควรต้องเป็นพลังสำคัญในการสร้างชาติให้เจริญก้าวหน้า เมื่อมีการเสนอข่าวในลักษณะที่ทำให้ผู้กระทำผิดได้รับความสนใจจากสังคม ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงยิ่งขึ้นไปอีก การทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกัน จากที่เคยชกต่อยโดยใช้ไม้กับมีดได้เพิ่มความรุนแรงถึงขั้นใช้ปืนและระเบิดเป็นอาวุธในการประหารชีวิตประหารฝ่ายตรงข้ามโดยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและบาปบุญคุณโทษ ทำให้มีผู้เสียชีวิตทั้งที่เป็นนักเรียน นักศึกษาฝ่ายตรงข้ามและประชาชนผู้บริสุทธิ์ครั้งละหลายๆ คน ทรัพย์สินต่างๆ ทั้งที่เป็นของประชาชนและของรัฐถูกทำลายเสียหายมากมายโดยไม่มีใครรับผิดชอบ เมื่อผู้กระทำผิดซึ่งส่วนใหญ่ยังเป็นเยาวชนถูกจับมาลงโทษก็สร้างปัญหาซ้ำซ้อนที่รัฐจะต้องใช้งบประมาณและบุคลากรจำนวนมากในการเยียวยารักษาและอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีอีก การทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกันของนักเรียนนักศึกษา จึงเป็นวิกฤตปัญหาที่สร้างความสูญเสียเป็นอเนกอนันต์ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติเป็นส่วนรวม

จากการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสาธูปได้ดังนี้

๑. นักเรียนนักศึกษามีความศรัทธาในศาสนา อยากรู้ อยากลอง ขาดความสำนึกเรื่องบาปบุญคุณโทษ ขาดการเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Empathy) ต้องการเรียกร้องความสนใจจากคนอื่นว่าตนเป็นผู้กล้าเป็นวีระบุรุษ ต้องการเลียนแบบรุ่นพี่ ต้องการแก้แค้นเพราะเคยถูกฝ่ายตรงข้ามทำร้ายหรือลบลู่มาก่อน รวมทั้งต้องการปกป้องศักดิ์ศรีสถานศึกษาของตนอย่างผิดๆ นอกจากนี้ยังทราบมาว่าปัจจุบันมีโรงเรียนบางแห่งมีแกนนำนักเรียนนักศึกษาที่ชอบก่อความรุนแรงจะรวมตัวเป็นกลุ่ม แล้วชักชวนแบบกึ่งบังคับนักเรียนนักศึกษาคนอื่นให้มาเข้ากลุ่ม มีการเรียกรายเงินจากสมาชิกกลุ่มเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของกลุ่มในการจัดซื้ออาวุธมาสะสมไว้ในการก่อความรุนแรง อาวุธต่างๆ

จะถูกฝากไว้ในสถานที่ใกล้ๆ กับโรงเรียนซึ่งพร้อมที่จะนำมาใช้การประหัด - ประหารได้ทันที

๒. ครูอาจารย์ที่ดูแลมีไม่เพียงพอ และยังปรากฏว่าครูบางคน ให้การปกป้องช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาของตนที่ไปทำความผิด ครูบางคนเกรงกลัวนักเรียนนักศึกษาที่ชอบก่อดความรุนแรง ไม่กล้า ว่ากล่าวตักเตือน ครูบางคนอยากหนีปัญหาไม่ต้องการรับรู้ด้วย ส่วนผู้บริหารโรงเรียนก็มักจะหนีปัญหาและโยนภาระให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งๆ ที่ตำรวจเป็นผู้แก้ปัญหาปลายเหตุ

๓. ด้านชุมชนและสังคมก็ปรากฏว่ามีผู้ใหญ่จำนวนมาก ทำตัวอย่างที่ไม่ดีในการก่อดความรุนแรง สภาพสังคมที่พ่อแม่เอื้อให้นักเรียน นักศึกษาไปกระทำผิดยิ่งขึ้น ตำรวจบางส่วนไม่ให้ความสำคัญในการแก้ปัญหา ล้อมวลชนชอบเสนอข่าวในลักษณะให้นักเรียนนักศึกษาเกิดการเลียนแบบ

การแก้ปัญหาให้นักเรียนนักศึกษาทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกัน จึงจำเป็นต้องได้รับความร่วมมืออย่างจริงจังจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เริ่มตั้งแต่การบ่มเพาะเด็กให้มีนิสัยและทัศนคติที่ดีตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ก่อนเข้าสู่วัยเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะต้องทุ่มเท เอาใจใส่อย่างเต็มที่ จะมาอ้างว่าไม่มีเวลาจะดูแลไม่ได้อีกแล้ว และเมื่อเข้าสู่ วัยเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา หลักสูตร การเรียนทุกระดับชั้นจะต้องไม่เน้นให้นักเรียน “เรียนเก่ง” อย่างเดียว แต่ จะต้องเน้นทั้งสองอย่างคือต้อง “เรียนเก่ง” และต้องเป็น “เด็กดี” ด้วย การ ปฏิรูปหลักสูตรการเรียนทุกระดับชั้นตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการคนปัจจุบันจึงมีความสำคัญสูงสุด เพราะเมื่อนักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่เป็น “เด็กดี” แล้วก็ไม่มีความจำเป็นต้องมาแก้ปัญหา นักเรียนนักศึกษาทะเลาะวิวาทยกพวกตีกันอีก หรือหากจะมีก็เป็นส่วนน้อย

“

หลักสูตรการเรียนทุกระดับชั้น
จะต้องไม่เน้นให้นักเรียน
“เรียนเก่ง” อย่างเดียว
แต่จะต้องเน้นทั้งสองอย่าง
คือต้อง “เรียนเก่ง”
และต้องเป็น “เด็กดี” ด้วย

”

นักศึกษาอาชีวศึกษาว่ารางวัลการแข่งขันแกะสลักน้ำแข็งจากหิมะนานาชาติ ประจำปี ๒๕๕๖

ซึ่งไม่เหลือวิธีที่โรงเรียนแต่ละแห่งจะแก้ไขจัดการเองได้ เหตุผลเพราะนักเรียน นักศึกษาที่เป็น “เด็กดี” จะรู้ว่าอะไรเป็นเรื่องดีและอะไรเป็นเรื่องไม่ดี อะไร เป็นเรื่องควรทำและอะไรเป็นเรื่องไม่ควรทำ การจะบรรลุเป้าหมายให้ นักเรียนนักศึกษาให้เป็นเด็กที่เรียนเก่งและดีด้วย รัฐบาลต้องดำเนินการ เรื่องนี้ให้เป็น “วาระแห่งชาติ” โดยจัดทำแผนแม่บทในการแก้ปัญหา กำหนด มาตรการแก้ปัญหาและกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ที่แก้ปัญหา แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหญ่ประกอบด้วยผู้มีอำนาจหน้าที่โดยตรงและ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ เป็นกรรมการและที่สำคัญจะต้องมีการติดตามผลและ ประเมินผลอยู่ตลอดเวลาจนกว่าจะแก้ปัญหาประสบผลสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของคณะกรรมการฯ ซึ่งได้รับมอบหมาย ให้พิจารณาแก้ไขปัญหานี้จะพยายามเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา ในลักษณะที่เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อเป็นการบรรเทาปัญหานี้ ให้ลดน้อยลง ก่อนที่รัฐบาลจะดำเนินการเรื่องนี้ให้เป็น “วาระแห่งชาติ” และ เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการฯ อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่าแม้ว่านักเรียนนักศึกษาที่ทะเลาะวิวาท และยกพวกตีกันจะมีทั้งนักเรียนนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และ อุดมศึกษา แต่นักเรียนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มนิยมความรุนแรงและมีสถิติก่อเหตุ รุนแรงมากที่สุดคือนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ปรากฏตามสถิติข้อมูลการ รับแจ้งเหตุของกองกำกับการศูนย์รวมข่าว กองบัญชาการตำรวจนครบาล พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๕๐ มีนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาก่อเหตุทะเลาะ วิวาทยกพวกตีกันซึ่งแตกต่างกันไปตามแต่บริบทของสังคมในแต่ละช่วง ดังนี้

- พ.ศ. ๒๕๕๑	ก่อเหตุวิวาท	๒,๐๖๕	ครั้ง
	เตรียมก่อเหตุ	๑,๑๘๖	ครั้ง
- พ.ศ. ๒๕๕๒	ก่อเหตุวิวาท	๑,๑๘๖	ครั้ง*
	เตรียมก่อเหตุ	๖๘๒	ครั้ง*
	*ขาดข้อมูลเดือน ส.ค.-ธ.ค. ๕๒		
- พ.ศ. ๒๕๕๓	ก่อเหตุวิวาท	๑,๗๑๓	ครั้ง
	เตรียมก่อเหตุ	๑,๑๒๑	ครั้ง
- พ.ศ. ๒๕๕๔	ก่อเหตุวิวาท	๑,๒๕๗	ครั้ง
	เตรียมก่อเหตุ	๒,๐๑๗	ครั้ง
- พ.ศ. ๒๕๕๕	ก่อเหตุวิวาท	๒,๑๐๐	ครั้ง
	เตรียมก่อเหตุ	๑,๗๐๖	ครั้ง

(ที่มา: กองกำกับการศูนย์รวมข่าว กองบัญชาการตำรวจนครบาล, ๒๕๕๖)

สถิติดังกล่าวเป็นสถิติอย่างเป็นทางการของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งคณะกรรมการฯ เชื่อว่าในความเป็นจริงนั้น น่าจะมีสถิติการทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกันมากกว่าสถิติที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้รวบรวมไว้ สำหรับสถานที่ที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกันมากที่สุดคือพื้นที่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ฉะนั้น การศึกษาพิจารณาของคณะกรรมการฯ จึงมุ่งเน้นที่นักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกันในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้น

๓. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

๓.๑ มาตรการหลัก คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศเรื่องนโยบายและมาตรการป้องกัน นักเรียน นักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาทและทำร้ายกัน ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งมี ๑๐ ข้อ ดังนี้

(๑) สถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ต้องดำเนินการบังคับใช้ กฎหมาย ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับอย่างเข้มงวดจริงจัง กรณีนักเรียน นักศึกษา บุคลากร อาจารย์ที่กระทำความผิดร้ายแรง ให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินการทางกฎหมาย

(๒) สถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ต้องกำหนดแผนและวิธีการป้องกันการก่อเหตุ ตลอดจนการช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ประสบเหตุ

(๓) ให้สถาบัน สถานศึกษา สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ศิษย์เก่า ผู้ปกครอง และนักเรียนนักศึกษาปัจจุบัน เพื่อปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ในเชิงสร้างสรรค์

(๔) สถาบัน สถานศึกษา ให้ความร่วมมือพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปในเขตตรวจเยี่ยม กรณีจำเป็นขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ หรือตรวจค้นอาวุธนำสงสัยได้

(๕) ให้สถาบัน สถานศึกษา ตรวจสอบบุคคล และรถทุกชนิด ที่เข้า-ออก เพื่อป้องกันเหตุ และขอความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมในการเฝ้าระวัง

(๖) ให้มีการสำรวจพื้นที่ที่มักเกิดปัญหา จัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุ กรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) สถาบัน สถานศึกษา จัดกิจกรรมร่วมกัน ด้วยกระบวนการ เชิงสร้างสรรค์ กิจกรรม จิตอาสา การสร้างความสามัคคีและความสามัคคี เพื่อละลายพฤติกรรม และแก้ปัญหาในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง

(๘) ให้สถาบัน สถานศึกษา สำรวจ เฝ้าระวัง และติดตามนักเรียน นักศึกษา ที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด เพื่อจัดกิจกรรมในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

(๙) องค์การหลักของกระทรวงศึกษาธิการ สถาบัน สถานศึกษา จัดให้มีระบบการติดตาม ดูแล ความประพฤตินักเรียน นักศึกษา มีศูนย์รายงาน และแก้ไขเหตุการณ์โดยเร่งด่วน

(๑๐) ให้ผู้บริหารสถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กร ที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการดำเนินการตามนโยบาย และมาตรการข้างต้น

ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่านโยบายและมาตรการ ทั้ง ๑๐ ข้อดังกล่าว แม้จะได้ประกาศใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่นโยบาย และมาตรการทั้ง ๑๐ ข้อล้วนเป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทั้งสิ้น ซึ่งยังสามารถใช้ได้เป็นอย่างดีจนถึงปัจจุบัน การที่นโยบายและมาตรการ ดังกล่าวยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาอย่างได้ผล ไม่ใช่เพราะนโยบายและ มาตรการทั้ง ๑๐ ข้อ ไม่ดี แต่เป็นเพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ สถานศึกษาไม่ได้นำนโยบายและมาตรการมาใช้บังคับอย่างจริงจังด้วยเหตุผล ตามที่คณะอนุกรรมการฯ ได้เสนอแล้วในข้อ ๒ การแก้ปัญหาจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดนโยบายและมาตรการขึ้นมาใหม่ แต่ควรกำหนดนโยบาย และมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสถานศึกษานำนโยบาย และมาตรการทั้ง ๑๐ ข้อ ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ มาใช้บังคับอย่างจริงจัง และต้องมีการประเมินผล การบังคับใช้อยู่เป็นประจำแล้วรายงานผลการประเมินให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เป็นระยะๆ

๓.๒ มาตรการเสริม

๓.๒.๑ พัฒนาหลักสูตรลูกเสืออาชีพให้มีความเข้มข้น

ให้สถานศึกษาร่วมกับสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ และกองทัพบก พัฒนาหลักสูตรลูกเสืออาชีพ กิจกรรมรักษาดินแดน และกิจกรรมพิเศษต่างๆ ให้มีความเข้มข้น เน้นการเรียนการสอนที่เป็นรูปธรรม มีการฝึกปฏิบัติจริง และต่อเนื่อง สามารถสร้างความสามัคคี มีวินัย รักชาติ เสียสละ เสียชีพอย่าเสียสัตย์ ฯลฯ กำหนดให้มีคะแนนมาตรฐานในการผ่านเกณฑ์ด้วย

๓.๒.๒ ให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมเพื่อ แก้ปัญหาสังคม

ให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมเพื่อ
แก้ปัญหาสังคม เช่น โครงการปฏิบัติธรรม การสวดมนต์ไหว้พระทุกเย็นวันศุกร์
การรักษาศีล ๕ การบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในช่วงปิดเทอม จัดกิจกรรม
โครงการเข้าค่ายพุทธบุตรทุกชั้น ทุกเทอม โครงการจิตอาสาพัฒนาสังคม
โครงการสร้างสำนึกพลเมือง เป็นต้น

๓.๒.๓ จัดตั้งกลไกการดำเนินกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถาบัน

กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)
จัดตั้งกลไกการดำเนินกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถาบัน อาทิ การสลับ
หมุนเวียนอาจารย์ผู้สอนระหว่างสถาบัน การฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา
ข้ามสถาบัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน ช่วยเหลือกัน
มีเป้าหมายเพื่อทำให้เกิดประโยชน์กับตัวนักศึกษา สังคม ประเทศชาติ

อย่างไรก็ตาม คณะอนุกรรมการฯ มีความเห็นว่า เพื่อให้การแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกันของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ได้ผลเป็นรูปธรรมและรวดเร็วยิ่งขึ้น คณะอนุกรรมการฯ จึงขอเสนอมาตรการเสริมเป็นการพิเศษ ดังนี้

๓.๒.๕ โครงการ “สุภาพบุรุษอาชีวะ”

เป็นโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการได้นำมาทดลองใช้แล้ว และปรากฏว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจ วัตถุประสงค์ของโครงการต้องการจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาอาชีวะกลุ่มที่เป็นแกนนำในการก่อเหตุรุนแรง โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมมือกับกองทัพบกทำการฝึกอบรมกลุ่มแกนนำดังกล่าวรุ่นแรกจำนวน ๑๕๐ คน ณ โรงเรียนสงครามพิเศษ ศูนย์สงครามพิเศษ หน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี โดยกองทัพบกได้จัดผู้ฝึกที่มีความรู้ความชำนาญเพื่อฝึกอบรมทั้งด้านวิชาการ จิตวิทยา และความมั่นคงของประเทศ เนื้อหาการฝึกอบรมจะเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรักความสามัคคีและตระหนักในการใช้ชีวิตในสังคม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นแรก ๑๕๐ คน ทำการคัดเลือกจากโรงเรียน ๓๓ แห่ง

ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นโรงเรียนภาครัฐ ๑๖ แห่ง จำนวน ๕๐ คน และโรงเรียนเอกชน ๑๗ แห่ง จำนวน ๑๐๐ คน ใช้เวลาฝึกอบรม ๘ สัปดาห์ การคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ขอให้โรงเรียนแต่ละแห่งเป็นผู้คัดเลือกเอง

รูปแบบการฝึกแบ่งออกเป็น ๒ ช่วง คือ

ช่วงที่ ๑ จำนวน ๔ สัปดาห์ เป็นการฝึกระเบียบวินัย การปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกัน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้รู้จักและยอมรับระเบียบ กฎ กติกาของสังคม วิชาที่ทำการฝึกได้แก่ วิชาทหารเบื้องต้น วิชาหน้าที่พลเมือง อุดมการณ์รักชาติ การเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ กิจกรรมสันทนาการ กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมทางทหาร เช่น การทดสอบกำลังใจกระโดดหอ สูง ๓๔ ฟุต การไต่หน้าผาและลงทางดิ่ง การเดินทางไกลและพักแรม การดำรงชีพในป่าและการประกอบอาหารด้วยตนเอง เป็นต้น

ช่วงที่ ๒ จำนวน ๔ สัปดาห์ เป็นการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณะในสถานที่ของวัด โรงเรียน และชุมชนในจังหวัดลพบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง การทัศนศึกษาและดูงานตามสถานที่สำคัญต่างๆ ในจังหวัดลพบุรีและพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง สำหรับเรื่องการดูแลนั้นจะใช้ระบบครูฝึกจากหน่วยรบพิเศษ ๑ นาย ดูแลนักเรียน ๕ คน ประเมินผลการดำเนินการทุกวัน ให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยเป็นอันดับแรก มีหน่วยแพทย์ดูแลใกล้ชิด นอกจากนี้ นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการจะต้องตัดผมทรงทหารทุกคน

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายนำนักเรียนนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมโครงการฯ ทั้ง ๑๕๐ คน ทำกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อพัฒนาสังคมโดยให้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนร่วมมือกันวางแผนจัดกิจกรรมต่อเนื่องพร้อมทั้งจัดตั้งงบประมาณรองรับ

คณะกรรมการฯ ขอสนับสนุนให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการโครงการ “สุภาพบุรุษอาชีพ” ต่อไป และขอเสนอความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑) ปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรมโดยเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เป็น “คนดี” ของสังคมและเลิกคิดที่จะไปก่อเหตุวิวาทและยกพวกตีกันอีก เช่น เพิ่มกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการละลายพฤติกรรมก้าวร้าวในอดีต นอกจากนี้ การฝึกอบรมจะต้องไม่มีสิ่งใดบ่งบอกว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นคนไม่ดี แต่ควรต้องยกย่องว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นผู้ที่มีจิตอาสาที่จะเสียสละทำงานเพื่อสังคม สำหรับวิทยากรนอกจากทหารแล้ว ควรเชิญบุคคลภายนอกทั้งตำรวจ พลเรือน ที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านจิตวิทยามาช่วยฝึกอบรมด้วย

๒) จัดให้มีการฝึกอบรมเป็นประจำโดยกำหนดฝึกอบรมปีละที่รุ่น รุ่นละกี่คน จนกว่าปัญหานี้จะได้รับการแก้ไขเป็นที่น่าพอใจ โดยประสานงานกับสถานศึกษาต่างๆ ที่ประสงค์จะส่งนักเรียนนักศึกษาเข้ารับการฝึกอบรมนอกเหนือจากนักเรียนนักศึกษาที่ไปกระทำผิด และถูกส่งเข้ามาฝึกอบรม กระทรวงศึกษาธิการจะต้องเป็นเจ้าภาพในการเตรียมการด้านงบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อดำเนินการโครงการนี้โดยเฉพาะ

๓) สนับสนุนให้มีกิจกรรมต่อเนื่องหลังเสร็จสิ้นการอบรม ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ เพื่อมิให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีเวลาว่างพอที่จะกลับไปสู่สังคมเดิมอีก กิจกรรมต่อเนื่องควรเน้นการทำประโยชน์ให้กับชุมชนต่างๆ รวมทั้งการชักชวนให้นักเรียนนักศึกษารุ่นน้องที่มีพฤติกรรมชอบก่อเหตุรุนแรงให้เลิกก่อเหตุทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการและสถานศึกษาต่างๆ ควรจัดทำแผนการทำกิจกรรมต่อเนื่องไว้รองรับล่วงหน้าและนำมาใช้ได้ทันทีเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้ว

๓.๒.๕ โครงการขอความสนับสนุนจากภาควิสาหกิจและภาคเอกชน

ในกรณีที่เราเห็นว่าแม้จะได้ใช้มาตรการหลักและมาตรการเสริมโครงการ “สุภาพบุรุษอาชีพ” แล้วยังไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาได้ และปรากฏข้อเท็จจริงจนเป็นที่ยอมรับว่าการก่อเหตุทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกันของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เป็นวิกฤตปัญหาที่เหลื่อวิสัยหรือสุดปัญญาที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะแก้ไขเองได้แล้ว คณะอนุกรรมการฯ เห็นว่าอาจจำเป็นต้องเชิญบุคคลภายนอกซึ่งมีความพร้อมมากกว่า คือ ภาควิสาหกิจและภาคเอกชน

ขนาดใหญ่เข้ามาช่วยแก้ปัญหาที่แทน คณะอนุกรรมการฯ จึงขอเสนอ “โครงการขอความสนับสนุนจากภาควิชาชีพและภาคเอกชนโดยใช้หลักการ CSR (Corporate Social Responsibility)” ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

๑) ให้กระทรวงศึกษาธิการคัดเลือกสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อความรุนแรงโดยพิจารณาจากสถิติก่อความรุนแรงที่ผ่านมาในอดีต (Past record) ให้คัดเลือกสถานศึกษาที่มีความเสี่ยงสูงตามลำดับในจำนวนตามความเห็นสมควรเข้าร่วมโครงการฯ แล้วเชิญผู้บริหารระดับสูงของสถานศึกษาอาชีวศึกษาดังกล่าวมาประชุมเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และสาระสำคัญของโครงการให้ทราบ โดยให้ถือว่าโครงการนี้เป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะแก้ไขปัญหาคือการก่อความรุนแรงของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งหากทำสำเร็จจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาเองโดยตรงและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่สังคมและประเทศชาติเป็นส่วนรวมหน้าที่สำคัญของสถานศึกษาคือ ต้องให้ความร่วมมือกับวิสาหกิจหรือเอกชน ซึ่งจะมาเป็นผู้สนับสนุนในทุกๆ เรื่องเพื่อให้โครงการประสบความสำเร็จ

๒) ให้กระทรวงศึกษาธิการเชิญผู้บริหารระดับสูง (ที่มีอำนาจตัดสินใจได้) ของวิสาหกิจหรือบริษัทขนาดใหญ่ที่มีนโยบายคืนกำไรให้ประชาชน ซึ่งได้ทำกิจกรรม CSR หรือทำสาธารณกุศลต่างๆ อยู่เป็นประจำ เช่น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย บริษัทการบินไทย จำกัด บริษัท ทีไอที คอร์ปอเรชั่น บริษัทเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด บริษัทสหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน) กลุ่มโรงแรมเซ็นทรัล กลุ่มโรงพยาบาลกรุงเทพ บริษัท แอดวานซ์อินโฟร์เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) บริษัทเครื่องดื่มชาเขียว บริษัทผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน ฯลฯ โดยคัดเลือกในจำนวนที่ใกล้เคียงกับจำนวนสถานศึกษาอาชีวศึกษาในข้อ ๑) ให้มาประชุมและขอความร่วมมือให้รับเป็น “ผู้สนับสนุน” โครงการฯ ขอให้

เน้นถึงประโยชน์และบุญกุศลที่จะเกิดขึ้นกับเยาวชนซึ่งจะต้องเป็นกำลังสำคัญของครอบครัวและสังคมประเทศชาติ ซึ่งการสนับสนุนโครงการเป็นการสอดคล้องกับนโยบายของวิสาหกิจหรือบริษัทของ “ผู้สนับสนุน” อยู่แล้ว หนึ่ง “ผู้สนับสนุน” หนึ่งรายจะสนับสนุนสถานศึกษาหนึ่งแห่งหรือมากกว่าหนึ่งแห่งก็ได้

๓) ให้มี “คณะกรรมการประสานงานระหว่างผู้สนับสนุนและสถานศึกษา” หน้าที่สำคัญของคณะกรรมการประสานงานฯ คือต้องดำเนินการเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาที่สนับสนุนไม่ไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกันอีก หน้าที่สำคัญของคณะกรรมการประสานงานฯ คณะอนุกรรมการฯ ขอเสนอแนะในบางประการ ดังนี้

(๑) กำหนดหลักสูตร “กิจกรรมพิเศษ” เพื่อนำมาใช้ฝึกอบรมผู้เข้าร่วมโครงการโดยให้ฝึกอบรมนอกเวลาเรียนปกติ กิจกรรมพิเศษควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะสร้างสรรค์และเป็นคุณแก่ผู้เข้าร่วมโครงการ เช่น การกีฬา ดนตรี ร้องเพลง การออกค่ายพัฒนาชุมชน กิจกรรมศาสนา กิจกรรมช่วยชุมชน เมื่อมีภัยพิบัติ กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ฯลฯ รวมทั้งการฝึกอบรมกิจการงานซึ่งเป็นสายงานธุรกิจของผู้สนับสนุน เมื่อสิ้นปีการศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องผ่านการประเมินผลตามเกณฑ์

ที่กำหนด ผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ที่ผู้สนับสนุนจะมอบให้เมื่อสำเร็จการศึกษาในสถานศึกษานั้นแล้ว

(๒) สถานศึกษาจะเป็นผู้คัดเลือกนักเรียนนักศึกษาที่จะไปเข้าร่วมโครงการตามจำนวนที่กำหนดในแต่ละรุ่น ในหลักการนักเรียนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการคือผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะไปก่อเหตุรุนแรงนอกโรงเรียน เช่น ผู้ที่เคยกระทำผิดมาแล้วหรือเคยถูกจับกุมแล้ว ผู้ที่เป็นแกนนำหรือ “หัวโจก” ในการทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกัน รวมทั้งผู้ที่สมัครใจที่จะเข้าร่วมโครงการ

(๓) ระหว่างทำกิจกรรมพิเศษ ผู้สนับสนุนอาจจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าอาหารให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

๔) คณะกรรมการประสานงานฯ เป็นผู้กำหนดสิทธิประโยชน์ที่จะมอบให้ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมและผ่านการประเมินแล้ว เช่น การมอบประกาศนียบัตรเชิดชู การให้สิทธิพิเศษที่จะเข้าทำงานในวิสาหกิจ

หรือบริษัทของผู้สนับสนุนทั้งในปัจจุบันและอนาคต การฝึกงาน การทำงาน ลักษณะพิเศษ เช่น งานตามสัญญา งานชั่วคราว งานนอกเวลา ตลอดจน การสนับสนุนให้เรียนต่อในระดับสูงตามความต้องการของผู้สนับสนุน

๕) อายุของโครงการควรเริ่มนับตั้งแต่วันที่เริ่มสนับสนุน จนถึงวันสำเร็จการศึกษาของผู้เข้าร่วมโครงการในสถานศึกษานั้นๆ

๖) เพื่อตอบแทนความเสียสละของ “ผู้สนับสนุน” ซึ่ง นอกจากจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของโครงการทั้งหมดแล้ว ยังต้องทุ่มเท สรรพกำลังในการบริหารจัดการเพื่อให้โครงการสำเร็จตามความประสงค์ ผู้สนับสนุนจึงเป็นผู้ทำคุณงามความดีให้กับราชการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งนอกจากต้องจัดให้มีงานขอบคุณผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการแล้ว ยังสมควร ขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้กับผู้บริหารสูงสุดของ “ผู้สนับสนุน” ทุกราย เพื่อเป็นการให้กำลังใจและเชิดชูการทำคุณงามความดีครั้งนี้ เป็นที่ประจักษ์ทั่วกันด้วย

הכנתורת

คำสั่งสภาการศึกษา
ที่ ๑/๒๕๕๕

เรื่อง การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา

สืบเนื่องจากคณะอนุกรรมการสภาการศึกษาได้หมดวาระไปในคราวเดียวกับคณะกรรมการสภาการศึกษาชุดเก่า เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ และที่ประชุมสภาการศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา เพื่อพิจารณา ให้ข้อเสนอแนะ และคำแนะนำที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านต่าง ๆ รวมทั้งพิจารณาสถานการณ์ทางการศึกษาเฉพาะด้าน เพื่อให้การดำเนินงานของสภาการศึกษามีประสิทธิภาพ สามารถผลักดันนโยบาย แผน กฎหมาย และยุทธศาสตร์การศึกษาลู่การปฏิบัติได้อย่างบังเกิดผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาด้านนโยบายและแผนการศึกษา

๑.๑ องค์ประกอบ

๑.๑.๑	ศาสตราจารย์บุญทัน ดอกโธสง	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๑.๑.๒	นางพรนิภา ลิ้มปทยอม	ประธานอนุกรรมการ
๑.๑.๓	นายกฤษณพงศ์ กีรติกร	รองประธานอนุกรรมการ
๑.๑.๔	รองศาสตราจารย์ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ	รองประธานอนุกรรมการ
๑.๑.๕	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	อนุกรรมการ
๑.๑.๖	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	อนุกรรมการ
๑.๑.๗	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	อนุกรรมการ
๑.๑.๘	นายเจริญ ทั้งทอง	อนุกรรมการ
๑.๑.๙	รองศาสตราจารย์ชนกรรณ์ กุลชลบุตร	อนุกรรมการ
๑.๑.๑๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิดา ถาวรเศรษฐ์	อนุกรรมการ
๑.๑.๑๑	รองศาสตราจารย์นายยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์	อนุกรรมการ
๑.๑.๑๒	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัณฑิต ผังนรินทร์	อนุกรรมการ
๑.๑.๑๓	รองศาสตราจารย์มณีรัตน์ สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา	อนุกรรมการ
๑.๑.๑๔	รองศาสตราจารย์วรพล พรหมิกบุตร	อนุกรรมการ
๑.๑.๑๕	รองศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลากเจริญทรัพย์	อนุกรรมการ
๑.๑.๑๖	รองศาสตราจารย์สุดสงวน สุธีสร	อนุกรรมการ

/๑.๑.๑๗ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดา...

๑๑. คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาเฉพาะกิจด้านการสร้างระบบเพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา

๑๑.๑ องค์ประกอบ

๑๑.๑.๑	สมเด็จพระธีรญาณมุนี	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๑๑.๑.๒	พระธรรมเจดีย์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๑๑.๑.๓	พระมหาพรหมคุณวิเศษวิสุทโธคุณ	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๑๑.๑.๔	บาทหลวงเดชา อภรณ์รัตน์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๑๑.๑.๕	นายสมบัติ อุทัยสง	ประธานอนุกรรมการ
๑๑.๑.๖	นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	รองประธานอนุกรรมการ
๑๑.๑.๗	นายกฤษณพงษ์ กิรติกร	รองประธานอนุกรรมการ
๑๑.๑.๘	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๙	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๐	พลเรือตรี จีรพัฒน์ ปานสกุล	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๑	พลตำรวจโท ไตรรัตน์ อมาตยกุล	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๒	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประมา ศาสตร์ระรุจิ	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๓	นายพรพิชิต สุกัญญาถ	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๔	พันตำรวจเอกพันจันทพงษ์ สุขศิริมิช	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๕	พลโท สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๖	นายสุวิทย์ สงคราม	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๗	นายอานันท์ชัย รัตกุล	อนุกรรมการ
๑๑.๑.๑๘	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑.๑.๑๙	เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑.๑.๒๐	เจ้าหน้าที่สำนักกิจการคณะกรรมการสภาการศึกษา	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑๑.๒ อำนาจหน้าที่

๑๑.๒.๑ พิจารณาเสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนานโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทและการใช้กำลังประทุษร้ายระหว่างนักเรียนนักศึกษาในและต่างสถานศึกษา สถาบัน และมหาวิทยาลัยเดียวกัน รวมทั้งการนำนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

๑๑.๒.๒ ดำเนินการอื่นๆ ตามที่สภาการศึกษาหรือประธานสภาการศึกษามอบหมาย

๑๑.๒.๓ มอบหมายบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการตามที่เห็นสมควร

๑๑.๒.๔ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย

๑๑.๒.๕ อนุกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๑ ปี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์สุชาติ ชาติอำรงเวช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธานสภาการศึกษา

ขอขอบคุณ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เพื่อคุณภาพประกอบ

ผู้รับผิดชอบ

สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

๙๙/๒๐ ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทร. ๐๒ ๖๖๘ ๗๑๒๓ ต่อ ๒๕๑๔

โทรสาร ๐๒ ๒๔๓ ๑๑๒๙

www.onec.go.th